

Wat betekent ‘eeuwig’ in de Bijbel?

Het woord ‘**eeuwig**’ speelt een centrale rol in hoe veel christenen denken over oordeel, redding en de toekomst. Toch blijkt bij nader onderzoek dat dit woord in onze Bijbelvertalingen een betekenis heeft gekregen die **niet vanzelfsprekend uit de grondtekst voortkomt**. Dat heeft diepe gevolgen gehad voor het godsbeeld, de leer over straf en het verstaan van Gods einddoel.

Deze studie wil daarom niet redeneren vanuit traditie, maar vanuit de Schrift zelf:
Wat bedoelt de Bijbel wanneer zij spreekt over ‘eeuwig’?

1. Eén Grieks woord, meerdere Nederlandse betekenissen

Het Nieuwe Testament is geschreven in het Grieks. Het woord dat in veel vertalingen wordt weergegeven met *eeuw*, *eeuwigheid* of zelfs *wereld*, is het Griekse woord **aion** (αἰών), met als bijvoeglijk naamwoord **aionios** (αἰώνιος).

Opvallend is dat één Grieks woord wordt vertaald met **drie inhoudelijk verschillende Nederlandse begrippen**. Dat roept vragen op, want:

- een *eeuw* heeft een begin en een einde,
- *eeuwigheid* juist niet,
- *wereld* een heel andere categorie aanduidt.

Dat deze vertalingen niet uitwisselbaar zijn, blijkt al snel wanneer we het bijbels taalgebruik zelf laten spreken.

2. Het Bijbelse gebruik van *aion*

Wanneer we *aion* in de Schrift volgen, blijkt consequent dat het om **tijdperken** gaat:

- Jezus spreekt over “**de voleinding van de aion**” (Mattheüs 28:20).
- Paulus schrijft over “**het einde der aionen**” (1 Korinthe 10:11).
- Hij spreekt ook over dingen die waren “**vóór de aionen**” (1 Korinthe 2:7; 2 Timotheüs 1:9).
- Er wordt gesproken over “**deze aion**” en “**de toekomstige aion**” (Mattheüs 12:32; Efeziërs 1:21).
- Zelfs over “**toekomstige aionen**” in meervoud (Efeziërs 2:7).

Deze uitspraken maken één ding onmiskenbaar duidelijk:

Een *aion* heeft grenzen. Het kent een begin en een einde.

Een woord dat eindigt, kan per definitie **geen oneindigheid** aanduiden.

3. *Aionios* – wat betekent ‘eeuwig’ werkelijk?

Het bijvoeglijk naamwoord *aionios* betekent letterlijk: **behorend tot een aion (een eeuw)**.

Het zegt iets over **kwaliteit en toebehoren**, niet over eindeloze duur.

Dat blijkt ook uit het Bijbelse gebruik:

- Paulus spreekt over “**eeuw-ige tijden**” (Romeinen 16:25).
- Over beloften die gegeven zijn “**vóór eeuw-ige tijden**” (Titus 1:2; 2 Timotheüs 1:9).

Een periode *vóór* “eeuwige tijden” laat zien dat het hier onmogelijk om oneindigheid kan gaan. Het gaat om **tijdperken binnen Gods heilsplan**.

4. Eeuwig leven = leven van de toekomstige eeuw

De Bijbel zelf definieert wat *eeuwig leven* is:

“... en in de toekomstige eeuw het **eeuw-ige leven**” (Lukas 18:30)

Het eeuwige leven is dus:

- niet abstract tijdloos,
- maar concreet verbonden aan **de komende aion**.

Dat betekent niet dat het leven eindigt wanneer die eeuw eindigt, maar dat het **dáár zijn oorsprong en karakter heeft**.

5. Eeuwige straf en oordeel

Ook termen als:

- **eeuwige straf** (Mattheüs 25:46),
- **eeuwig verderf** (2 Thessalonicenzen 1:9),
- **eeuwig oordeel** (Hebreeën 6:2),

zijn allemaal gebaseerd op het woord *aionios*.

Als *aionios* niet “eindeloos” betekent, maar “behorend tot een eeuw”, dan volgt hieruit dat deze oordelen:

- **reëel en ernstig** zijn,
- maar **tijdperk-gebonden**,
- en niet het laatste woord vormen.

Dat oordeel bestaat, wordt nergens ontkend. Maar het wordt **ingebed in een groter doel**.

6. Het bredere Bijbelse getuigenis

De Schrift spreekt op talloze plaatsen over Gods universele heilsdoel:

- God is “**een Behouder van alle mensen**” (1 Timotheüs 4:10).
- Door Christus wordt “**het al**” verzoend (Kolossenzen 1:20).
- Zoals **allen** in Adam sterven, zo zullen **allen** in Christus levend gemaakt worden (1 Korinthe 15:22).
- Door één daad van gerechtigheid komt genade **over alle mensen** (Romeinen 5:18).

Het eindpunt van Gods handelen wordt expliciet genoemd:

“**Opdat God zij alles in allen**” (1 Korinthe 15:28)

Oordeel is onderdeel van Gods weg, maar **niet Zijn eindbestemming**.

7. Schrift verklaart Schrift

Wanneer *aion* en *aionios* consequent worden verstaan als tijdperk-termen:

- verdwijnen tegenstrijdigheden,
- vallen traditionele constructies van eindeloze straf weg,
- en blijft de Schrift als geheel coherent.

De spanning tussen oordeel en redding blijkt geen tegenstelling, maar een **fasering binnen Gods plan**.

8. Conclusie

Het woord ‘*eeuwig*’ is geen vanzelfsprekend begrip. Het blijkt een **sleutelwoord** dat ons zicht geeft op Gods handelen in tijdperken.

Niet alles is onmiddellijk.

Niet alles is eindeloos.

Maar alles staat in dienst van een plan dat uitloopt op leven.

Niet de straf, maar de overwinning heeft het laatste woord.